

РЕШЕНИЕ

№ 4687

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 29.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **554** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба от Н. К. К. срещу Решение № Ж-611/ 25.08.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство, образувано по жалба от Н. К. К. срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на административния акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при противоречие с материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Иска се решението да бъде отменено и преписката да бъде върната на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява, с писмени молби чрез процесуалния си представител адв.Б. поддържа жалбата, представя писмени доказателства. Не претендира разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител Д. Д. оспорва жалбата. Представя писмени бележки. Претендира разноски, както и юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД / с предишно

наименование "Ч. Разпределение България"- АД - [населено място] чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-11Н-00-14 от 19.05.2021 г., подадена от Н. К. срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД. К. е поискал възстановяване на електрозахранването на обект „Комплекс от шест жилищни сгради“ (поземлени имоти с идентификатори от 72343.54.409 до 72343.54.414) на адрес в [населено място], необходимо за въвеждане на отделните самостоятелни обекти в експлоатация. Описаните в комплекса шест имота са изградени от „ЗМ- Груп-М“ ЕООД. Според жалбоподателя „ЗМ-Груп-М“ ЕООД е имало сключен договор за доставка на електрическа енергия с енергийното дружество, впоследствие „ЗМ-Груп-М“ ЕООД е подало заявление за прекъсване на захранването в комплекса през 2012г. В жалбата е отбелязано, че комплексният трафопост (КТП), изграден от „ЗМ- Груп-М“ ЕООД, е разположен в поземлен имот с идентификатор 72343.54.408, [населено място], м. Просеченик, който към момента на публичната продажба за „Комплекс от шест жилищни сгради“, не е бил собственост на „ЗМ- Груп-М“ ЕООД, тъй като е продаден на търг през 2017 г. от частен съдебен изпълнител. Жалбоподателят е посочил, че е станал собственик на описания „Комплекс от шест жилищни сгради“, находящ се в [населено място], с Постановление за възлагане на недвижим имот на 02.12.2020 г., издадено от ЧСИ Р. Д.. Събраните документи по преписката и становището на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД са предоставени на Комисията.

В становището си "Ч. Разпределение България"- АД е посочило, че съгласно сключен договор за присъединяване от 10.10.2007 г. между мрежовия оператор и „ЗМ-Груп-М“ ЕООД на обект „Комплекс жилищни сгради“ в УПИ I-050225, м. Просеченик, [населено място], е следвало да се изгради нов трафопост - КТП и кабелна линия 20 кВ от ВЛ „Р.“ до новия трафопост. Изграждането на трафопоста е договорено да се осъществи по реда на чл. 117, ал. 5 от ЗЕ, съгласно който електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за захранване само на един небитов клиент, се изграждат от него и остават негова собственост. В тази връзка трафопостът е следвало да се изгради от „ЗМ- Груп-М“ ЕООД и след въвеждането му в експлоатация, същият да остане негова собственост. За присъединяването на всички горепосочени обекти (шест жилищни сгради) е предвидено изграждането на един общ трафопост и кабелна линия СрН (средно напрежение) от ВЛ „Р.“ до новия трафопост. Съгласно нормативните разпоредби на раздел VII от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6) относно границата на собственост на електрическите съоръжения, на границата на всеки от поземлените имоти, обект на присъединяване, се предвижда монтаж на новите електромерни табла и средства за търговско измерване (СТИ), които ще се захранват с кабел от разпределителната уредба ниско напрежение на новопредвидения трафопост.

С оспореното Решение № Ж-611/ 25.08.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено

административното производство, образувано по жалба вх. № Е-11Н-00-14 от 19.05.2021г. от Н. К. К. срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

В хода на проведеното съдебно производство, в писмените си становища жалбоподателят твърди, че процесния обект, негова собственост е запазен с електрическа енергия, а заинтересованата страна е демонтирала без основание средството за търговско измерване. Сочил, че в качеството си на собственик има открит клиентски номер в „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД.

Във връзка с изложените твърдения на жалбоподателя по делото е приет като писмено доказателство писмо от „Електрохолд Продажби“ ЕАД, приложено на лист 35 от делото, видно от което в архива на дружеството, както и в получените от праводателите на дружеството архиви не са налични документи за сключване на договор за продажба на електрическа енергия за посочения обект/или за посоченото лице. Към днешна дата не се извършва доставка на електрическа енергия. Не е издавана нито една фактура за електрическа енергия. Като представената от жалбоподателя фактура е за заплащане на лихва – обезщетение за забавено плащане от 0,13 лв. на фактура № 900002553349/31.01.2011г. за извършена услуга от оператора на електроразпределителната мрежа във връзка с проучване и искане за присъединяване на временен обект. Присъединяване не е завършено и обектът не е бил запазен с електрическа енергия.

По делото е безспорно, че към момента на започване на административното производство и към настоящия момент в обекта липсва електрозапазване.

В изпълнение указанията на ВАС, съдът служебно е допуснал до изслушване съдебно –техническа експертиза. Вещото лице е извършило оглед на място на имота, като към заключението е приложило изготвени снимки и проверени документи. Запознал се е с пълната техническа документация, относно извършеното строителство на жилищните сгради.

Видно от заключението на вещото лице инж.К. Т., процесният КТП не съществува физически на място. В поземления имот 72343,54,408 по КККР съществува само бетоновия фундамент, а т.нар.“сграда за енергопроизводство“ с идентификатор 72343.54.408.1 т.е. самия КТП не съществува на място. Твърденията, че обектът е бил електрозапазен и е бил прекъснат е технически non –sens.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, на което е адресат, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е прието от КЕВР като компетентен орган по смисъла на чл. 22 от ЗЕ, във връзка с чл. 142 и сл. от НЛДЕ, в рамките на предоставените му правомощия за разрешаване на спорове съгласно закона и наредбата, в състав и мнозинство съгласно изискванията на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ и след изпълнение на предвидената процедура.

В съответствие с чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ), КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу енергийни предприятия, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, както и подзаконовите актове по неговото прилагане, като в съответствие с ал. 5, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане

и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в Наредба № 3, по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката – Наредба № 3 (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

В случая, изискванията на Наредба № 3, съгласно чл. 142 и следващите са спазени. Изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието и процесното решение, съгласно чл. 145 от Наредба № 3. Съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Административният акт е издаден при спазване на изискванията за форма, съдържа фактически и правни основания съгласно изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на процесното решение. Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, а в когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им /ал. 2 на чл. 147/. В случая с обжалваното решение е прекратено производството по жалбата на Н. К. срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Процесното решение на КЕВР е постановено при спазване на материалния закон и неговата цел.

Присъединяването на клиенти към електроразпределителната мрежа е уредено в Закона за енергетиката /ЗЕ/, Раздел X Присъединяване на производители и клиенти към мрежите. Достъп до мрежите. Съгласно чл. 117 ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, включително зарядна точка, разположен на съответната територия, който отговаря на посочените в същата разпоредба условия. Съгласно ал. 3 на чл. 117 ЗЕ Условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7. В момента действаща е Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. В същия подзаконов нормативен акт, са уредени в Част втора "Присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към електрическите мрежи" Глава втора "Ред за присъединяване на обекти на клиенти", съответно в Раздел I "Искане за проучване на условията за присъединяване", Раздел II "Условия за присъединяване", Раздел III "Ред за издаване на становище за присъединяване и сключване на договор за присъединяване", Раздел IV "Договор за присъединяване на обекти на клиенти", Раздел V "Проектиране и изграждане на електрическите съоръжения", Раздел VI "Въвеждане в експлоатация на обекти на клиенти и на съоръженията за присъединяване към електрическите мрежи".

Със сключения на 10.10.2007 г. Договор са определени условията за присъединяване на обект „Комплекс от жилищни сгради“ в УПИ I-050225, м. Просеченик, [населено

място], според който в чл. 4, ал. 2 от същия „ЗМ-Груп-М“ ЕООД на основание чл. 117, ал. 5 от ЗЕ е следвало да изгради нов трафопост - КТП и кабелна линия 20 кВ и всички електрически съоръжения след „меренето“ на обекта. Съгласно чл. 12 от Договора срокът за изграждане на електрическите съоръжения и въвеждането в експлоатация на присъединявания обект - ЕИ 20 кВ и КТП е договорен да се извърши до м. март 2008 г. В тази връзка в съответствие с чл. 117, ал. 5 от ЗЕ електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за хранване само на един небитов клиент, се изграждат от него и остават негова собственост. Предвид изложеното обстоятелство, трафопостът е следвало да се изгради от „ЗМ-Груп-М“ ЕООД и след въвеждането му в експлоатация, същият да остане негова собственост. Съответно задълженията за неговата експлоатация и поддръжка са именно на собственика на съоръжението. По делото е установено, че такъв трафопост действително е бил изграден, но към настоящия момент няма никакви улики, че там е имало енергиен обект, какъвто е трафопоста. От представените документи липсват такива, удостоверяващи, че енергийното съоръжение КТП е поставяно под напрежение от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД. Не са налични и документи, доказващи, че е имало хранване с електрическа енергия на обекта. За същия не е имало регистриран клиент и не са монтирани СТИ на електрическа енергия за конкретните обекти („Комплекс от жилищни сгради“). В обстоятелствената част на експертната, вещото лице е пояснило, че жилищните сгради са реализирани до груб строеж, за който няма издаден акт образец 14. Вътрешна електрическа инсталация не е завършена, тя само е изтеглена /налице е окабеляване/, без да са направени електрическите свързвания и без да са монтирани апартаментните табла и електрооборудването, включващо контакти, ел.ключове, бутони, бойлерни ел.табла и всичко останало като ел.оборудване, предвидено съгласно одобрения инвестиционен проект, част „електро“. Апартаментните табла в сградите не са окомплектовани и не са свързани. Ето защо твърденията, изложени в писмените бележки на жалбоподателя, че в процесния обект е имало електроснабдяване са неоснователни и не кореспондират нито с писмените доказателства, нито със заключението на вещото лице.

От констатациите на вещото лице при извършения оглед на място е установено, че не е наличен трафопост към недовършени жилищни сгради. Констатирал, е също че въз основа на приложен протокол за проведена 72-часова проба, определената комисия е дала заключение, че трансформатора отговаря на техническите изисквания и е годен за въвеждане в експлоатация. Вещото лице е категорично, че КТП в посочения УПИ е бил изграден към 29.02.2008 г.

КТП е бил включен под напрежение от страна СрН. Той е бил електрозахранен и е получил своя диспечерски номер, без да има основание да се предполага, че обектът „Комплекс от жилищни сгради“ е бил захранен от страна НН на КТП.

Енергийните обекти и съоръжения в близост до процесния обект „Комплекс от жилищни сгради“ в УПИ I-050225, м. Просеченик, [населено място] са както следва подстанция „Г.“ – приблизително разстояние 11,5 км., трафопост „4Тетевен“ – приблизително разстояние 1900 м. и трафопост „3Рибарица“ – приблизително разстояние 1500 м.

Според вещото лице оптималното решение за присъединяване на обекта е присъединяването към електрическата мрежа да се извърши към нов или съществуващ стоманорешетъчен стълб от електропровод 20 кV „Р.“, преминаващ североизточно от имота. Такъв стълб е монтиран през 2007 г. /показан на снимките на

16 и 17 страница от експертизата/. Дължината на електропроводното отклонение 20 kV, изпълнено с кабел СрН - 20 kV - САХЕкТ 3x1x185 мм², до фундамента на процесния трафопост изградени преди 16 години, е около 80 метра.

Съдът кредитира заключението на вещото лице, като изготвено въз основа на приетия по делото доказателствен материал, при извършен личен оглед на място и след запознаване с наличната техническа документация за процесния обект. Приетото заключение на съдебно –техническата експертиза е придружено и с изготвени снимки на място, техническа документация и приложения, които кореспондират с фактическите констатации на вещото лице. В тази връзка, становището на жалбоподателя, изразено в писмените бележки, че заключението на вещото лице не следва да се кредитира, тъй като е в разрез с останалите писмени доказателства е неоснователно.

Безспорно по делото се установява, че към момента, в поземлен имот с идентификатор 72343.54.408, [населено място], м. Просеченик, област Л., не съществува физически и фактически трафопост. Предвид липсата на съществуващ физически и фактически комплектен трансформаторен пост /КТП № 68/ в ПИ с идентификатор 72343.54.408 по КККР на [населено място], м. „Просеченик“, обл. Л., обективно не съществува физическа и техническа възможности обектите на Н. К. да бъдат присъединени към разпределителната електрическа мрежа и електрозахранени посредством КТП № 68.

На следващо място, ДПЕРМ № 178415/10.10.2007 г. е сключен между Ч. РБ и „ЗМ-Груп-М“ ЕООД. Без изрично споразумение между страните жалбоподателят не може да встъпи в правоотношения по договора, съответно не би могъл да се ползва с права и задължения по същия. Освен това присъединяването на обекта по ДПЕРМ № 178415/10.10.2007 г. е предвидено да се осъществи като един обект, на ниво средно напрежение и с едно измерване, а доколкото К. е подал в Ч. РБ заявления / 6 броя / за проучване на условията за присъединяване на шест броя обекти, находящите се в посочените по-горе ПИ, е невъзможно обект с едно мерене, впоследствие да получи шест измервателни устройства при същите условия. За присъединяването на всички горепосочени обекти (шест жилищни сгради) е предвидено изграждането на един общ трафопост и кабелна линия СрН (средно напрежение) от ВЛ „Р.“ до новия трафопост. Съгласно нормативните разпоредби на Раздел VII от Наредба № 6, относно границата на собственост на електрическите съоръжения, на границата на всеки от поземлените имоти, обект на присъединяване, се предвижда монтаж на новите електромерни табла и СТИ, които ще се захранват с кабел от разпределителната уредба ниско напрежение на новопредвидения трафопост. Условията за присъединяване на обектите на К. са надлежно описани от мрежовия оператор в издадените шест Становища за присъединяване за всеки отделен обект в поземлени имоти с идентификатори от 72343.54.409 до 72343.54.414.

От събраните доказателства и заключението на вещото лице е видно, че не са налице съществуващи в близост до собствените на жалбоподателя поземлени

имоти други енергийни обекти и съоръжения, посредством които би могло да се осъществи присъединяването при заявените мощности и параметри, поради което за осъществяването на присъединяването се налага изграждане на нови присъединителни съоръжения, а именно нов трансформаторен пост и електропроводни линии. В тази връзка съгласно чл. 6.3 във всяко едно от Становищата за присъединяване за всеки отделен обект в поземлени имоти с идентификатори от 72343.54.409 до 72343.54.414 е разписано, че клиентът, трябва да изгради за своя сметка електрическите съоръжения, които се намират в неговия имот, след границата на собственост на електрическите съоръжения, които остават негова собственост, в съответствие с чл. 117, ал. 7 от ЗЕ.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от Наредба № 6 електрическите съоръжения за присъединяване на обект към електрическата мрежа се поставят под напрежение, когато са изпълнени изискванията за въвеждането им в експлоатация на присъединявания обект, удостоверено със: 1. документ за въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване, издаден при условията и по реда на ЗУТ; 2. документ за въвеждане в експлоатация на обекта, издаден при условията и по реда на ЗУТ; 3. декларация от клиента за съответствие на неговите електрически инсталации с изискванията за безопасност и техническите норми. Аналогично е било разписано и в чл. 22, ал. 1 от Наредба № 6/2004 г. / отм. ДВ. бр.31 от 4 Април 2014 г. / В случая в Ч. РБ не е представян документ за въвеждане в експлоатация на присъединявания обект: „Комплекс жилищни сгради“, предвид което „партида“ по смисъла на завършено присъединяване не е имало. Посоченият клиентски номер е могъл да бъде за временно електрозахранване за строителни нужди или временен такъв при провеждане на 72-часови изпитвания на съоръженията за получаване на документ за въвеждането им в експлоатация при условията и по реда на ЗУТ.

С оглед на горното съдът намира, че правилно административният орган, предвид фактическата обстановка и събраните в хода на административното производство писмени доказателства и на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, е прекратил административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Н-00-14 от 19.05.2021 г., подадена от Н. К. срещу „Електроразпределение Мрежи Запад“ АД с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“ АД.

Съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът и заинтересованата страна претендират разноски, включително и такива за юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да им бъде присъдено поотделно на основание чл. 143, ал.3 и 4 от АПК в размер на 300 лева. Последното съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 300 лева за осъществено

процесуално представителство. Отделно от това, в полза на ответника следва да се присъдят и претендираните от него разноски за възнаграждение за вещо лице, които към момента са заплатени и са в размер на 1169,51 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 61-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. К. К. срещу Решение № Ж-611/ 25.08.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба от Н. К. К. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД / с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“ АД./

ОСЪЖДА Н. К. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място], обл. В. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски в общ размер на 1469,51лв. (хиляда четиристотин шестедест и девет лева и петдесет и една стотинки)

ОСЪЖДА Н. К. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място], обл. В. да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от П. Х. и В. С. – членове на УС юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :